"ఓకే! ఇష్టంలేని ఈ చాకిరిని వదిలించుకునే మార్గమేదో నీవే చెప్పాలి!"
అన్నాడు కృష్ణారావు మిత్రుడు కుమార్ భుజం పట్టుకుని వూపుతూ.

సిగరెట్టు ధూమకృత వైకుంఠ సీమలనుండి భూమికి తరలివచ్చినవాడై "ఏమిటీ విషయం ?" అని తాపీగా ప్రశ్నించాడు మిత్రుణ్ణి కుమార్.

"నా ఉద్యోగం వదిలించుకునే మార్గమేదో నీవే చూపాలి !" అన్నాడు కృష్ణారావు కుర్చీలో కూలబడుతూ.

"నీ ఉద్యోగమా ? వదిలించుకునే మార్గమా ?" అని ప్రశ్నించాడు కుమార్ ఆర్తత్రాణ పరాయణుడి పోజులో.

"సరిగ్గా చెప్పావు. అదే నేననేది ! !" అన్నాడు కృష్ణారావు

కుమార్ కాసేపు ఆలోచించి, "అది సాధ్యం కాదు. పైగా మీ నాన్న బలవంతాన దీన్ని నీ మెడకు తగిలించాడుకదా ! ఇది తప్పించుకోవడం అసాధ్యం" అని స్పష్టంగా చెప్పేశాడు.

"అలాగంటే ఎలారా ? ఇవే కాళ్లనుకో !" అని మిత్రుడి చేతుల్ని పట్టుకున్నాడు.

"ఓరే ! మాటలు జాగ్రత్తగా రానీయ్ ! నా కాళ్లు చేతులయితే నేను జంతువుని కావాల్సిందే ! నన్ను జంతువుని చేస్తావా ?" అని కోపంతో మండిపొయ్యాడు కుమార్.

ఆరంభంలోనే పాఠక మహాశయుల్ని ఎక్కువ సేపు 'సస్పెన్సు'లో ఉంచడం కథాకథన లక్షణాలకు విరుద్ధం కాబట్టి ఇక్కడ పై సంభాషణకు వెనుకగల గాథనంతా వివరిస్తాను.

ఫలానా వూళ్లో ఓ రంగనాథంగారుండడంలో ఏవీ అసహజంలేదు. వారికి కృష్ణారావనే ముద్దుల కొడుకుండడంలోనూ ఏ అవాస్తవికతాలేదు. సదరు ముద్దుల కొడుకు కృష్ణారావు పాఠశాల చదువుల ముగించినవాడై ఎట్టకేలకు కళాశాలన్ జొచ్చి వరసగా విశ్వవిద్యాలయం వారికి రాజపోషకుడిగా ఉంటూ కలకాల మిలానే కాలం గడుపుదామని నిశ్చయించుకొన బోయేసరికి, విశ్వవిద్యాలయం వారా సంగతిని పసిగట్టేసి, ఆపటాన తామే వోడిపోయామని తెల్ల జండా ఎత్తేసి, సంధి చిహ్నంగా మన కృష్ణారావుని థూర్డ్ తరగతిలో ఉత్తీర్ణుణ్ణి చేసి పారేశారు. ఇదంతా తన పరాక్రమమేనని మోర విరుచుకుని వీధుల్లో చక్కర్లు కొడుతున్న కృష్ణారావుకి నాన్న రంగనాథంగారు "వెంటనే ఉద్యోగం చూసుకోమని" 'అల్టిమేటమ్' అందించారు. "లేకపోతే నాకు తోచినదాంట్లో నిన్ను పడేయాల్సి ఉంటుంది" అని కూడా హెచ్చరించారు. సంసార పక్షం వారు గాబట్టి రంగనాథంగారలా అనడంలో తప్పేమీ లేదు. కాని ఎంతోకాలం సజావుగా, తీరుబాటుగా కాలంగడిపిన కృష్ణారావు కిదొక పెద్ద భారంగానే కనిపించింది. నియమితమైన కాలంలో నిర్దిష్టమైన పద్ధతిలో ఒకరి అధీనంలో మరొకరి కార్యం నెరవేర్చడం అనేది బానిసత్వానికి పరాకాష్ఠగా అతడికి తోచింది. అతడి నిర్లిప్తత చూసి రంగనాథం గారో రోజుదయానే కృష్ణారావుని పిలిచి "ఈ రోజు పది గంటలకి ఫలానా ఆఫీసుకెళ్లి మేనేజరు జోగయ్య శర్మగారిని కలుసుకో" అని ఫర్మానా జారీ చేశారు.

"ఎందుకు ?" అని అడగలేదు కృష్ణారావు.

"లీవ్ వేకెన్సీ ఉందట. మూడునెలలు. తర్వాత కూడా మరెవరినైనా శలవు పెట్టించి కొంతకాలం జరిగేట్టు చూస్తానన్నారు. జాగ్రత్తగా పని చేసుకుంటే ఏ గొడవా ఉండదు. ఇంతలో మంచి దానికీ, చెడ్డనెంటుదానికీ గట్టి ప్రయత్నాలు చేయొచ్చు" అన్నారాయన తన మాటలకి తనే వ్యాఖ్య చెప్పుకుంటూ.

అపర శ్రీరామచంద్రుడనే కీర్తికోసం కాదు గాని, నాన్న మాటలకు ఝడిసి కృష్ణారావెళ్లి ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు. ప్రవేశించాడే కాని అక్కడి కథా, కమామిషూ అన్నీ చూసేసరికి తన సందేహాలే నిజమైనాయనిపించింది. ఈ వాతావరణంలో తానొక్కరోజైనా పనిచేయలేననిపించింది. వో వారం రోజులు పనిచేసి ఏమేనా సహాయం జేస్తాడనే ఉద్దేశ్యంతో క్లోజ్మార్కు కుమార్ దగ్గరికి పరుగెత్తాడు.

"ఏమీ లాభంలేదు. ఇలాంటి సలహాలు నన్నడగొద్దు. మీ నాన్నగ్గాని ఈ విషయం తెలిసిందంటే నా ఉనికికే భంగం. మేనేజరుకీ, మీ నాన్నకీ మంచి జోస్తీ ఉందికదా !" అని నిక్కచ్చిగా చెప్పేశాడు కుమార్.

ఎండమావులను ఆశించి పరిగెత్తిన అరబ్బులాగా నిరాశ చెందాడు కృష్ణారావు. అయినా ప్రయత్నించి తానీ వాతావరణంలో సర్దుకోగలడేమోనని నెల్లాళ్లు చూశాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా తనకిక్కడ సరిపోదని తెలీడంతో, తానే ఈ ఉద్యోగం వదిలించుకోడానికి ఉపాయాలు వెతకాలనుకున్నాడు. ఆలోచించగా, ఆలోచించగా అతడికో వూహ తట్టిందికూడా. వూహ తట్టడమేవిటి వెంటనే దాన్ని అమలు పర్చాలనుకున్నాడు.

మరుసటిరోజే ఆఫీసుకొచ్చి కాసేపు ఫైళ్ళటూ ఇటూ కలగా పులగం చేశాడు. మధ్యాహ్నం టిఫిన్ టయిమవుతుందనగా పై అధికారికి వెళ్లాల్సిన వో ఫైలు తీసి 'డ్రాఫ్టు' రాయడానికి బదుల వో తెల్లకాయితమ్మీద రెండు బొమ్మలు వేశాడు అంటే అతడేదో పెద్ద చిత్రాకారుడనికాదు. కోతిబొమ్మ, పిల్లిబొమ్మ వేయలేనివారు ఎవరుంటారు ? ఆ రెండు బొమ్మలూ చూసి అధికారి గుగ్గిలమైపోతాడు. కాలింగ్‌బెల్ వెంటనే కోపంగా "రింగ్" మంటుంది.

"సార్ ?" ప్యూను ప్రశ్న.

"ఆ కృష్ణారావు నిలా పిలు !"

కృష్ణారావు హాజరు.

"ఇదేనటయ్యా నువ్వు రాసే డ్రాఫ్టు ? నువ్వీ ఉద్యోగానికి పనికిరావు. గెటవుట్ !" అంటాడు అధికారి.

కాలరెత్తుకుని విజయగర్వంతో అధికారి గది లోంచి బయటికి రావచ్చు ననుకున్నాడు కృష్ణారావు.

జాగ్రత్తగా బొమ్మల్ని వేసి, అందం కోసం అక్కడక్కడా షేడింగు కూడా యిచ్చి ఫైలును ఎవరూ చూడకుండా జాగ్రత్తగా మడిచి, ప్యూన్‌ని పిలిచి "తాతబ్బాయి ! ఇది పెద్దయ్యగారి అప్రూవల్‌కు" అని చెప్పి, ఫైలు అందించి టిఫిన్ తీసుకుందామని కాంటీన్‌కు నడిచాడు.

ఫలహారం తీసుకొచ్చి సీట్లో కూలబడ్డాడు. ఇప్పుడో అప్పుడో పై ఆఫీసర్నుంచి పిలుపొస్తుంది తనకీ బందిఖానా తప్పుతుంది. అనుకున్నాడు. ఆ భావన అతడిలో ఉత్సాహాతిరేకాన్ని కలిగించింది. "హాయి జీవితమే హాయిలే" అనే పాట హమ్మింగ్ చేసుకుంటూ ఫైళ్ళు అటూ యిటూ సర్దేస్తున్నాడు. కాని మూడుగంట లయినా తాననుకున్న పిలుపు రాకపోయేసరికి అతడి ఉత్సాహం జావకారిపోయింది.

మూడున్నరకి ప్యూన్‌ని పిలిచి "మధ్యాహ్నం యిచ్చిన ఫైలు అప్రూవయిందా ?" అనడిగాడు. ప్యూను ఫైలు తీసుకొచ్చి సీట్లో పడేశాడు. చూస్తే తను వేసిన బొమ్మలకాయితం లేదు. దాని స్థానే శుభ్రంగా వ్రాసిన డ్రాఫ్టు ఉంది. నీటుగా అధికారి సంతకం తనని వెక్కిరించినట్లనిపించింది.

ఇదంతా తన క్లోజ్మార్కు కుమార్ పనేనని కృష్ణారావు పసిగట్టేశాడు. కొట్టొచ్చినట్టు బొమ్మ లేసినందుకు యీ ఫైలు వాడి కళ్లబడి ఉంటుంది. "సరే ! ఈసారి చూస్తా !! వీడు నన్నెలా రక్షిస్తాడో !" అనుకున్నాడు. మరుసటి రోజు పై ఆఫీసరు కెళ్లాల్సిన ఫైలు అంతా తప్పుల తడకగా రాసేశాడు. ఫైల్లో ఒకలా ఉంటే డ్రాఫ్టులో మరోలా రాశాడు. అందం కోసం అక్కడక్కడా స్పెల్లింగు మిస్టేకులూ, వ్యాకరణ దోషాలూ ఉటంకించాడు. ఎక్కువ తప్పులున్న చోట అండర్‌లైను కూడా చేశాడు. ఆఫీసరెక్కడ సరిగా చూడకుండా సంతకం పెట్టేస్తాడేమో నని ఈ జాగ్రత్తలన్నీ తీసుకున్నాడు. "ఈసారి వార్నింగన్నా తప్పదు" అనుకున్నాడు. వార్నింగంటే అర్థం ఈ సారి ఖాళీ వస్తే దాంట్లో వేసుకోరన్నమాట. "అదీ ఒకందుకు మంచిదే" ననుకున్నాడు.

సాయంత్రం అయిదయింది. ఒక్కొక్కరే పనులు ముగించుకుని సీట్లు ఖాళీచేసి ఇళ్లకు జారుకుంటున్నారు. కృష్ణారావు ఫైళ్ళు అటూ ఇటూ సర్దుతున్నాడు. "ఆఫీసరు మంచివాళ్ళా ఉన్నాడు గుమాస్తా లందరూ ఉండగా తిట్టడ మెందుకని అందరూ వెళ్లాక పిలిచి చీవాట్లేస్తాడేమో !" అనుకొని అలాగే తన స్థలంలో కూర్చుండిపోయాడు. పిలిచి "చూడబ్బాయ్ ! నువ్వీ ఉద్యోగానికి పనికిరావు. మరోటి చూసుకో !" అంటాడు. తాను అలాగేనని ధైర్యంగా వచ్చేస్తాడు. ఈ సారి ఖాళీ వస్తే తనని వేసుకోరు. అదీ ధైర్యం.

అయిదున్నరయినా పిలుపు రాలేదు ప్యూన్‌ని పిలిచి ఫైలు తీసుకు రమ్మంటే తీసుకొచ్చాడు. దాన్ని చూస్తే మామూలే. యథాప్రకారంగా తన నోట్ స్థానంలో కుమార్ అక్షరాలతో పరిశుభ్రముగా రాసిన నోట్ ఉంది. అధికారి సంతకం కూడా అయింది.

"నిజం చెప్పు, తాతబ్బాయి ! ఇది నేరుగా అయ్యగారి దగ్గరికి తీసుకెళ్లావా ?" అనడిగాడు కృష్ణారావు ప్యూన్‌ని.

"నిన్న కుమార్‌గారు మీ ఫైలు చూశారండీ ! అప్పుడే ఆయనకి చూపకుండా మీ ఫైళ్ళు అయ్యగారి దగ్గరకి తీసికెళ్లొద్దని చెప్పారండి ! అందుకే మీ ఫైలు ముందాయన దగ్గరకే తీసికెళ్లాను."

"వోహో ! ఇదీ సంగతన్నమాట ! నేనూహించానులే ! !" అనుకున్నాడు కృష్ణారావు. అయినా ఈ కుమార్‌గాడెలా దొరికాడు తన ప్రాణానికి విలన్‌లాగ్గా. ఛడామడా వాణ్ణి తిట్టేద్దా మనుకుని చూసేసరికి వాడప్పుడే ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు. సరే ఈ సంగతి వాడింటి దగ్గరే తేల్చుకుందామని సైకిల్ బస్సెక్కాడు.

కోపంతో బస్సెక్కిన కృష్ణారావు కోపంగానే మృదువైన వో కాలిని తొక్కేశాడు. కనీసం "సారీ"

(37వ పేజీ చూడండి)

తొలగిన స్వర్గం

19-వ పేజీ తరువాయి

అయినా అనేనందుకు ఉగ్గదు మీనాక్షులు అతణ్ణి విచిత్రంగా చూశారు. ఆతడూ ఆ కళ్లని పరికించి చూశాడు. అందమైన ఆ కన్నులు వల కన్నులలాగా అతడి మనస్సులోని ఏ అనిర్వచనీయమైన పదార్థాన్నో చిక్కించుకున్నై. కృష్ణారావు తను బయల్దేరిన పని మరచిపోయ్యాడు. ఆమె ఏ స్టాప్ వద్ద దిగుతుందో చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

రెండో రోజు ఆఫీసుకి వచ్చాకగాని కృష్ణారావుకు తన తోటి గుమాస్తా కుమార్ తనపై సాగించే దమన నీతి విధానాలూ, తను వాణ్ణి చీవాట్లెయ్యా లనుకొని బస్సెక్కడమూ, కాని ఓ అమ్మాయి సౌందర్యానికి ప్రభావితుడై, హిప్నటైజ్ చేయ బడినవాడికి మల్లే వేరొక చోటికి చేరుకోడమూ గుర్తుకొచ్చినై. కృష్ణారావు మనసులో అను కున్నాడు : "ఒరే కుమార్ ! నాపైనే దుండగం సాగిస్తున్నావు కదరా! మిత్రుడివికదాని నీతో నాగోడు చెప్పుకుంటే నాకే అన్యాయం చేయ పను కట్టావా ? అయితే ఇంతలోకే భయపడే వాణ్ణి కాదు నేను. విజయం సాధించేవరకూ నా ఉద్యమం కొనసాగించుతాను." పెద్ద రాజకీయ నాయకుని మల్లే అనుకున్నాడు. "నీ ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేస్తాను. చూస్తూండు !"

మళ్లీ సాయంత్రానికల్లా ఓ ఫైలులో తనకు తోచిన తప్పులన్నీ రాసేసి, ప్యూన్ని పిలిచి "ఇది కాన్ఫిడెన్షియల్ ఫైల్. ఎవరికీ చూపకుండా నేరుగా తీసికెళ్లి అయ్యగారికే చూపించి సంతకం పెట్టించి తీసుకురా ! ఎవరికైనా చూపావో నీకూ, నాకూ ఛార్జెస్ తప్పవు ! జాగ్రత్త !!" అన్నాడు. హాయిగా చేతులు దులుపుకుని అయిదవంగానే బయటి కొచ్చేశాడు. రేపు ఉదయానికల్లా తనని ఉద్యోగం లోంచి తొలగించినట్టు నోట్ వస్తుంది. తనకిక స్వేచ్ఛ లభించబోతోంది. స్వేచ్ఛ ! అబ్బ ! ఎంత మధురమైన పదం !

"ఎందుకే నీ కింత తొందరా ? ! !" అనే పాట ఈల వేసుకుంటూ ముందుకి నడిచాడు కృష్ణా రావు. తనకి తెలీకుండానే అంతకుముందురోజు చూసిన అమ్మాయి దిగిన బస్‌స్టాప్ దగ్గర కొచ్చాడు. మరి కాసేపట్లో అక్కడికో బస్సువచ్చి ఆగింది. అదృష్టవంతుణ్ణి ఎవ్వరూ చెడగొట్టలేరు. ఎంచా తంటే ఏ అమ్మాయి దివ్య సందర్శనం కోరి కృష్ణా రావు అక్కడికొచ్చి నిలబడ్డాడో ఆ అమ్మాయి ఆ బస్సులోంచి దిగనే దిగింది. ఆమె బస్సులోంచి దిగుతూంటే కాదంబినీ మాలికల వేదికపై మనో హర నృత్యం చేసే తటిల్లత పొరబాటున నేలకు జారిపోయినట్టుంది అనుకున్నాడు కృష్ణారావు. ఆమెను చూడ్డంతోనే అతడి కళ్లు మిరుమిట్లు గొల్పడమే అందుక్కారణం.

ఇంతకుముందే నేను మనవి చేసుకున్నట్టుగా అదృష్టవంతుణ్ణి ఎవ్వరూ— ఆఖరికి ఈ కథ చెప్పేవాడయినా సరే— చెడగొట్టలేరు. ఏఁవిటం టారా ? అవధరించండి :

ఆ అమ్మాయి బస్సులోంచి దిగడంతోనే అది తుర్రున వెళ్లిపోయింది. సాయంత్రంపూట పట్ట ణాల్లో వీధులు నిర్జనంగా ఉండవు. కాని ఆ వీధి ఆ రోజెందుకో నిర్జనంగా ఉంది. మరో సంగతేవి టంటే ఆ అమ్మాయి ఆ బస్సులోంచి దిగిన వూపులో తొట్రుపాటుగా దిగింది. ఆ వూపుకు ఆమె చేతిలోని సంచి జారి నేలనబడింది. ఆ సంచి లోని వస్తువులన్నీ చిందరవందరై పోయినై. ఆమె వంగి వాటి నేరుకుంటోంది. ఇదిలా ఉండగా — వీధంతా నిర్జనంగా ఉందని ముందే చెప్పాను. అంటే వీళ్లిద్దరు మినహాగా అని నా అర్థం). అయితే ఇంకొక్క విషయం చెప్పడం మరిచాను. ఆ వీధిలో వో బక్కచిక్కిన మేక కూడా ఉంది. వీధి నిర్జనంగా ఉందని అన్నానుగాని నిర్మేకంగా ఉందని అనలేదు కదా ! ఆ మేక చాలా రోజుల నించీ ప్రాయోపవేశ దీక్షలో ఉన్నదేమో, విద్యుల్లత లాంటి ఆ అమ్మాయి వంగి క్రిందబడిన వస్తువు లేరుకుంటోన్న ముహూర్తంలో, ఆమె రెండు జెళ్ల లోనూ ఒక జడలో తురుముకున్న పువ్వుల దండను చూసినదై "సెభాసు ! నేటి కోగిరము దొరికె ! !" నని సంతోషంతో 'మే'ంకరించి ఆమె పువ్వులను తినే ఉద్దేశ్యంతో చర్రున వచ్చేసింది. రావడమే

జననమరణ సేకరణ గుమస్తా దగ్గరికి ఒకాయన వచ్చాడు. "అయ్యా! పుట్టినవారి పేరు పిండ్లమాని మాణిక్యం" అన్నాడు.

"అరే! ఈయన మొన్న చచ్చిపోయేడు గదా! మళ్లీ యిప్పుడెలా పుట్టేడు?!" గుమాస్తాకు సందేహం వచ్చింది.

"అబ్బా! ఆయన నా తండ్రయ్యా! వీడు నా కొడుకు!" గట్టిగా అరిచాడతను.

యస్. కె. కె. రావు (రాజం)

విటి, ఒక్క ఉదుటున ఆమె జడలోని పువ్వులను లంకించుకుని వ్యతిరేక దిశలో పరుగు తీసింది.

ప్రాచ్య, పాశ్చాత్య చరిత్రల్లో 'ధైర్యవాన్', 'సాహసవాన్' అనే బిరుదుల కర్హమైన ఐతిహాసిక పురుషులకేమీ కొదువలేదు. సర్వాల్టర్ రాలీ మొద లుకొని మన సినిమాల్లోని తోట రాముడి వరకూ అందరూ ఈ జాబితాలోనికి వస్తారు. మధ్య యుగాల్లో వీరిని 'గాలంట్ మెన్,' 'నైట్ ఎర్రంట్' మొదలైన పేర్లతో పిలిచేవారు. ఇటువంటి వారు నేడు లుప్తమైనారనుకోవడం మన దృష్టి లోని లోపాన్ని తెలుపుతుంది గాని, సత్యాన్ని తెల పదు. తేరిపార పరికిస్తే అటువంటి వారు— చిన్న సైజులోనైనా సరే— మన కళ్లకి కనబడకపోరు. "ప్రపంచంలో ప్రసిద్ధి వహించిన నూరు మంది గాలంట్ మెన్" అనే జాబితా తయారు చేస్తే అందులో కృష్ణారావు పేరు కనబడకపోవచ్చు. కాని "నేడు గ్యాలంట్రీ చచ్చిపోయింది" అని మొహం పాడుఘ్నా చేసుకుని "చ్ !" అని పెదవి విరిచి విచారంతో తల అడ్డంగా వూపే నిరాశావాదులకు మాత్రం కృష్ణారావు చేసినపని ఒక ఆశాజ్యోతి లాగ కనిపిస్తుందనడంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

చెప్పడానికింత సేపయింది గాని కృష్ణారావింత కాలం ఆగనేలేదు. మేక పరుగులంకించుకున్న తక్షణం అతడు దాని వెంటబడి అదిలినగా మిగిలిన పూలదండను లాక్కుని, చిరునవ్వుతో తీసుకొని వచ్చి దాన్ని సమర్పణ చేసేవాడి పోజులో చేత బట్టుకుని ఆ అమ్మాయి ఎదుట నిలబడ్డాడు. ఇదంతా త్రుటిలో జరిగిపోయింది. అంటే ఆ అమ్మా మేక చేసిన చోరీని గుర్తించి, ఆశ్చర్యపడేలోగానే ఎదుట పూలదండతో సహా అబ్బాయి ప్రత్యక్ష మయ్యాడు. దక్కిన పూలను పంటిక్రింద వేసి నములుతూ, ఆ అబ్బాయి చేసిన పని ఏమీ బాగులేదన్నట్టు మేక "మ్మేవ్.... మ్మే"అని తన నిరసనను తెలివిడి చేసింది గాని, ఆ అమ్మాయి మాత్రం కృష్ణారావుని చూసి హాయిగా నవ్వేసింది. మేక నోటివద్ద గల ఆహారాన్ని తొలగించినందుకు కృష్ణారావు పేరిట చిత్రగుప్తుడిచిఠాలో మాటపన్నెండు కిలోగ్రాముల పాపం ఎక్కువయి ఉండొచ్చు. అయితే ఆ అమ్మాయి నవ్విన నవ్వు చూసేసరికి ఇటువంటి పాపాలు ఎన్ని వేల కిలోగ్రాములయినా చేసేద్దా మనుకున్నాడు కృష్ణారావు.

"చాలా థ్యాంక్సండీ !" అన్నదా అమ్మాయి అతణ్ణి చిరునవ్వుతో వోరగంట చూస్తూ, అతని చేతిలోని దండ అందుకుని.

"మేకలు !.... హుం ! మేకలు...." అన్నాడు కృష్ణారావు కోపంగా. అంతకంటే ఈ విషయమై విమర్శించడానికి అతడి నోట మాటలు రాలేదు. ఇంటి కెళ్లంగానే "నేటి నగరాల్లో మేకల బెడద" అనే విషయమై పత్రికా సంపాదకునకో లేఖ ఘాటుగా వ్రాసేద్దా మనుకున్నాడు.

కృష్ణారావు మేకల డైలాగును విని ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వునవ్వి, దండను మళ్లీ ధమ్మిల్లములో ధరించడానికి వీలవుతుందేమోనని పరిశీలించి, అలా వీలుకాదని తెలుసుకొని ప్రక్కకు విసిరేసింది. అలా విసరడంలోని 'గ్రేస్' చూసి కృష్ణారావు ముగ్ధుడయ్యాడు.

"మీకు చాలా శ్రమకలిగించాను" అన్నదామె సహజంగా నవ్వి సంచి చేతబుచ్చుకుంటూ.

"నో నో నో నో నో నో నో నో !" అన్నాడు కృష్ణారావు ఆమె విసిరేసిన దండవేపు జాలిగాచూస్తూ 'అబ్బే ! శ్రమేమీలేదు" అన్నాడో గుటకవేసి "శ్రమేమీ లేదండీ !" అన్నాడా విషయాన్ని తేట తెల్లగా విశదీకరించ దలచుకున్నవాడై.

"నన్ను 'అండీ' అనవద్దండీ !" అన్నదామె నవ్వుతూ.

"ఎందుకూ ?" అనడిగాడు కృష్ణారావు.

"నాపేరు విష్ణుప్రియ కాబట్టి" అందామె వెనక్కుతిరిగి కృష్ణారావుకేసి చూస్తూ.

"మైగాడ్ ! పేరు కూడా ఎంత చక్కగా ఉంది! అనుకున్నాడు హీరో.

"నాకు నా పేరులోనే పిలిపించు కోవడ ఇష్టం" అన్నదామె వివరణగా

"నాకూ మీ పేరంటే ఇష్టం" అందా మను కొన్నాడు. కాని అది సాధ్యపడలేదు. చివరికెల్లా సర్దుకుని "మీరేం చేస్తుంటారు ?" అనడిగా ఆమెవెంటనే నడవడానికి యత్నిస్తూ.

మెక్లీన్స్

పళ్లను అతితెల్లగాజేయును అని ఋజువు చూచుకోండి

1 దానిని తరమండి జిగటగా అంటుచున్న పొర తగులుచున్నదా? సహజ తెలుపును అది దాచివేయుచున్నది. ఇప్పుడు బ్రష్‌తో తోమండి. మెక్లీన్స్ ఆ పొరను ఎట్లు పూర్తిగా తొలిగించివేయుచున్నదో చూడండి.

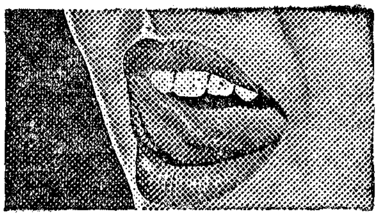

2 దానిని రుచి చూడండి మీరు సరిగ్గా చవిచూచునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రతగల రుచి, మెక్లీన్స్‌లోవున్న మూడు చురుకైన పదార్థములు పనిచేయుచున్న వసుటకు నిదర్శనం...మీ పళ్లను శుభ్రపరచుచున్నవి, కాపాడుచున్నవి, తెల్లగా జేయుచున్నవి.

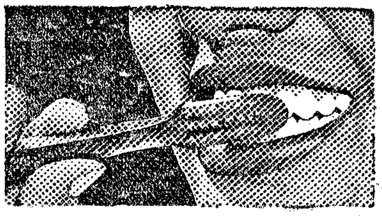

3 దానిని చూడండి మీ చిరునవ్వుల తెలుపును చూచుటలో మీ కళ్లే మిరిమిట్లు గొలుపును! మెక్లీన్స్ టూత్ పేస్టు మీ పళ్లను ఇంతకు ముందుకంటె ఎక్కువ అతి తెల్లగా జేయును. దీనిని మీరే ఋజువు చూచుకోండి!

మెక్లీన్స్—అతి తెల్లని పళ్లకోసం

MTP/IIA/3/63 - TL

తొలగిన స్వర్గం

"మా అమ్మకి మందులు తెస్తుంటాను" అందామె. తర్వాత కిలకిలా నవ్వేసింది.

"అహ! అదికాదు.... నా అభిప్రాయం...." అతడి అభిప్రాయమేమిటో సరిగా బయట పెట్టలేడు.

"పీయూసీ పాసయాను. ఉద్యోగం చేయాలనుంది. కాని దొరకలేదు" అన్నదామె అతడి అభిప్రాయాన్ని గమనించి జవాబిచ్చినదానికి మళ్లే.

"మా నాన్నారు అదో ఎదురుగ్గా అదే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నారు. హెడ్డు గుమాస్తా. అమ్మ రోగిష్ఠి. తమ్ముళ్లు చిన్నాళ్లు" తమ కుటుంబాన్ని క్లుప్తంగా వివరిస్తూ అన్నది.

కొంతదూరం ముందుకి నడిచాక "ఇదే మా ఇల్లు. రండి! కాఫీ పుచ్చుకు వెళ్దురుగాని!" అంది.

"అబ్బే! ఇప్పుడొద్దు. మళ్లీ వస్తాను....రేపు" అన్నాడు కృష్ణారావు.

"రేపు తప్పక వస్తారుకదూ" అన్నది నల్లని కాటుక కళ్లను రెపరెప లాడిస్తూ.

"ఈ కళ్లు ఆహ్వానిస్తే ఇక్కడికన్న మాటేమిటి ఎంతటి దుస్తర గభీర భీకర కందరీ సీమలకైనా తరలి వస్తాను." అనుకున్నాడు మనస్సులో.

"తప్పక వస్తాను" అన్నాడు ప్రకాశంగా.

"ఎన్ని గంటలకు?" అనడిగిందామె.

"పూఁ .... ఇదేసమయానికి."

"వెరిగుడ్! వస్తానండి!! రేపు మాత్రం రావడం మరచిపోవద్దు!!" అని తన విశాలమైన నేత్రాల్ని జ్యోతుల్లా వెలిగిస్తూ ఇంట్లోకి మాయమయింది.

నెత్తిమీద ఒక గట్టిదెబ్బ తగిలినవానికీ, దివ్య సందర్శనం లభించిన వానికీ ఒకే రకమైన అనుభూతి కలుగుతుంది. అటువంటి అనుభూతి తోనే కృష్ణారావు ఇంటికొచ్చాడు. చివరికి భోంచేస్తుంటే కూడా అతడికా అనుభూతిపోలేదు. చెల్లెలు లత "ఏఁ వన్నయ్యా! ఈ మధ్య పువ్వులు పెట్టుకోవడం నేర్చుకుంటున్నావేంటి?" అనడిగాక ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు. విష్ణుప్రియ పారేసిన మల్లెదండను ఆమె చూడకుండా తాను జేబులో పెట్టుకోవడం అతడికి గుర్తొచ్చింది.

"నా జేబు లెందుకు చూశావ్?" అన్నాడు ముందు కోపంగా. కాని అప్పటి మానసిక పరిస్థితిలో ఆ కోపం అట్టేకాలం నిలవలేదు. చెల్లినోరుమూసి 'హోసీ లతా! గట్టిగా అరవకు! ఒక వారం రోజులో నీకో మంచి కబురు చెబుతాను" అన్నాడు ఆనందంగా.

సఖ్యం పెంపొందడానికి ఏడడుగుల దూరం కలిసి నడవడం చాలని సంప్రదాయం ఘోషిస్తోంది. ఇక వారంరోజుల్లో ఏం జరగకూడదు? మమతలు చివురించి, ఆశలు పుష్పించి, అనురాగ రశ్మిలో ఫలోన్ముఖం కావడానికి ఉవ్విళ్లూరుతా యంటే అబ్బురం ఏమి ఉంటుంది? కృష్ణారావు, విష్ణుప్రియ కుటుంబం గురించి అంతా తెలుసుకున్నాడు. వాళ్లు కూడా మధ్యతరగతికి చెందినవారు తనకి మల్లేనే. ఏదో తండ్రి కష్టన్నాధారం చేసుకుని జీవిస్తున్నారు. ఆమె తండ్రిని కూడా ఓసారి కలుసుకున్నాడు. ఆమె విషయంలో అంతా నిశ్చయమైపోయినట్లే అతడు భావించసాగాడు.

అయితే తాము వివాహం చేసుకున్నా ఇద్దరూ ఉద్యోగాలు చేస్తే తప్ప తమ జీవితం సజావుగా సాగదని తెలుసుకున్నాడు. తన కుటుంబ పరిస్థితులూ అటువంటివే కాబట్టి అతడామెను అర్థం చేసికోగల్గాడు.

వారం పది రోజులయాక లత కృష్ణారావు వడికింది : "అన్నాయ్ మీ తాయిలం కావాలి "

"ఏం తాయిలం ?"

"ఇస్తా నన్నావ్ కదూ !"

"ఏవిటి ?"

"తీయగా ఉండేది.... అప్పుడే మర్చిపోయావా తీయని కబురు !"

"ఓహో అదా ! ఇలారా ఈ గదిలోకిరా ! ! ఈ కుర్చీలో కూర్చో ! చూడు ! ఎవరితోనూ చెప్పక. నో సంగతి చెబుతాను. విష్ణుప్రియ అని నో అమ్మాయుంది. వాళ నాన్నే...." కుర్చీ చేతులపై చేతులుంచి చెప్పాడు.

తనకు కలిగిన మధురానుభూతుల్ని మానవుడు ఇతరులతో పంచుకోవాలని తలచడం సహజం. కాని దానివల్ల అతడికి కష్టాలొస్తాయని అతడు తెలుసుకోలేడు.

సాయంత్రం హుషారుగా ఆఫీసునుంచి ఇంటికొచ్చాడు. వెంటనే మొహం కడుక్కొని పార్కుకెళ్లి ఆమెని కలుసుకోవాలని ఆతడారాటపడుతున్నాడు. టవల్ తీసుకొని బాత్‌రూంలో కెళ్లబోతున్నాడు.

"రేయ్ ! " అని గర్జించాడు నాన్న.

తుళ్లిపడి "హోయ్ !" అని ఆశ్చర్యపోయాడు కుమార రత్నం. నాన్న గొంతుక ఇలా ఉండడం ఎప్పుడూ విని ఉండలేదు.

"ఏంట్రా వెధవ పనులు ? ? ? ఇలాటి పనులు చేశావంటే ఛా. ఛీ." అని చిక్కచ్చిగా చెప్పేశాడు.

"అప్రావాయనా ! వాళ్లింటి కోడల్ని దులిపితే పిడికెడు మట్టయినా రాలదట ! నిక్షేపంగా ఇంత తీసుకొచ్చి అందర్నీ చూడాల్సిన వాడివి నీ కేం బుద్ధుల్రా ? కాస్త నా మాట వినరా నాయనా ! !"అని తల్లి బ్రతిమాలింది.

కృష్ణారావుకు పరిస్థితి అర్థమయింది. ఈ అవాంతరం వస్తుందని అది ఈ రూపంలో ఉంటుందని అతడు తలచి ఉండలేదు. కుర్రతనం కదండీ !! ఆ వేడిలో నోపిగ్గా దూరం ఆలోచించే శక్తెక్కడ ఉంటుంది ?

"మీరూరకే గొంతులు చించుకోవలసిందే జరగవలసింది జరుగుతుంది !" అనేశాడు.

అక్కణ్ణించి నో పెద్ద సీన్ ప్రారంభం.

"బాబోయ్ ! నాయనోయ్ ! ఏంవండోయ్ ! పోనేనుయ్యో, గొయ్యో చూసుకుంటానోయ్ ! !" అని తల్లి బాజా పెట్టింది.

నాన్న లౌడ్‌స్పీకర్లా మాటాడేస్తూ చేతులు ఫూ ! ఒహటే వూపేస్తున్నాడు.

"ఏంవిటాలో చిస్తున్నారు ?" అనడిగింది విష్ణుప్రియ ఆ రోజు సాయంత్రం కృష్ణారావుని.

చెంపమీద చేయి పెట్టుకుని "అంచనాలు తారుమారైన నాడు ఆలోచించక ఏం జేస్తాను ?" అన్నాడు కృష్ణారావు.

"ఏవిటి సంగతి ?" అనడిగిందామె.

"విన్నీ ! భయపడకు. ఇలా జరిగింది" అని అంతా వివరించాడు.

"మరేం చేయదలచు కున్నారు ?"

"నాకొకటే మార్గం కనబడుతోంది !"

"ఏవిటది ?"

"చెబుతాగా !"

మర్నాడు ఆఫీసుకెళ్లి అన్నయ్యకి జాబు రాశాడు. "అన్నయ్యా ! నువ్వే సాయం చెయ్యాలి. ఇదీ పరిస్థితి" అని వ్రాశాడు. చిన్నప్పట్నించీ అతడంతే. అన్నయ్యే ఏ పరిస్థితుల్లోనూ సాయం జేసేవాడు. ఇప్పుడు తల్లి దండ్రుల్ని ఒప్పించే భారం కూడా అన్నయ్య మీదే పెట్టాలనుకున్నాడు.

అతడి మనస్సంతా వికలమై పోయింది. సరిగా పనిచెయ్యలేక పోయాడు. ఈ మధ్య అతడికి ఈ పనిమీద శ్రద్ధ హెచ్చింది. ఈ పరిస్థితుల్లో తనకి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఎంత అవసరమో గుర్తించాడు. అంచేత మునుపటిలా వెర్రి వేషాలేయకుండా బాగానే విధిని నిర్వర్తించుకొని పోతున్నాడు. ఏవో డ్రాఫ్టులు రాసి, అప్రూవల్‌కి పంపించేశాడు. ఫ్యూన్ అవన్నీ తీసుకొని నేరుగా అయ్యగారి దగ్గర కెళ్లాడు.

కొంతమందికి పరిరక్షకులైన దేవదూతలుంటారు. వారందరూ చిచ్చుకత్తుల బరాబరులతో జాగరూకులై ఆ వ్యక్తులకే అపాయమూ రాకుండా పహరా కాస్తుంటారు. కాని ఒక్కోసారి ఆ 'గార్డియన్ ఏంజెల్స్" మైమరచి నిదురిస్తారు. అప్పుడా వ్యక్తులకు సంభవించే పాట్లు దేవుని కెరుక ! అలాంటి వాళ్లనే మనందురదృష్టవంతులంటాం. దురదృష్టవంతులైనవరూ బాగు చేయలేరు— ఆఖరికి ఈ కథకుడైనా సరే !

ఐదైంది. ఇంటికెళ్దామని కృష్ణారావు భారంగా లేచాడు. ఫ్యూనొచ్చి మేనేజరు పిలుస్తున్నాడన్నాడు. కృష్ణారావు వినుగ్గా అతడి వెంట నడిచాడు.

"కృష్ణారావ్ ! ఏవిటిది ?" అని జోగయ్య శర్మ గద్దించి నో కాయితాన్ని అతడి చేతి కందించాడు. కృష్ణారావు దాన్నందుకుని చూశాడు. అది అతడు రాసిన కాయితమే. శుభ్రంగావుంది. కాని మార్జిన్‌లో మాత్రం "మై డియర్‌విన్నీ !" అనీ, దానిక్రింద "అన్నయ్యే సాయం చేయాలి !" అనీ అక్షరాలున్నయ్.

"ఏవిటీ రాతలు మార్జిన్లో !" తిరుగా గద్దించాడు. పూర్వమైతే ఇటువంటి గద్దింపును విని ఉంటే "ఇదిగో రాజీనామా !" అని ఉండేవాడు. ఇప్పుడు మాత్రం బిక్కచచ్చి మాటాడ లేక అలానే ఉండిపోయాడు. ఏదో పరధ్యానగా ఉండి అలా వ్రాశావని తెలుసుకున్నాడు.

"ఈరోజాఫీసరు పిలిచి నన్ను చీవాట్లెట్టారు తెలుసా ? నీది టెంపరరీ సీటయినా ముఖ్యమైనదని తెలుసుకో ! కాస్త ఒళ్లు దగ్గరుంచుకుని పని చేయాలి ! మీ నాన్న బ్రతిమలాడాడు కాబట్టి కాని...." అర్థోక్తిలో మేనేజరు ఆగిపోయాడు.

మవునంగా బయట కొచ్చేశాడు. ఫ్యూన్ కనబడితే "తాతబ్బాయి ! కుమార్ వూళ్లో లేడా ?" అనడిగాడు.

"లేరుసార్ ! టెలిగ్రామొస్తే అర్జంటుగా వూరెళ్లారు. వాళ్లనాన్నగార్కి బాగులేదట"

కుమార్ ఇప్పుడుంటే ఎంత బాగుండును ! అనుకున్నాడు. తన మనసెందుకో సరిగాలేదు. పనిలో దృష్టి సరిగా కేంద్రీకరించ లేకపోతు

ఏజంట్లు కావలెను

ఆఫ్‌సెట్ క్యాలెండర్లకు ఆర్డర్లు బుక్ చేయుటకు అనుభవము గల ఏజంట్లు కావలెను 14" × 20" సైజు క్యాలెండర్లు 1000 కి వెల రు. 275/— మంచి కమీషన్.

వ్రాయండి :
ELITE CALENDAR Co.,
P. B. 1927, MADRAS-1.

తగ్గింపు ధరలకు అమ్మకం

ఆకర్షణీయమైన రంగులలో మిక్కిలి అందమైన చేనేత చీరలు. ఒక్కొక్కటి ధర రు. 7/50. 2 చీరలు రు. 14. 3 చీరలు రు. 20. పోస్టేజి, ప్యాకింగు ఉచితం.

ఉత్తమ రకం చీరలు 1కి రు. 14, 2 చీరలు రు. 25/-3 చీరలు రు. 37/- పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఉచితం.

బహుమతులు - 2 చీరలు కొనువారికి ఒక జత ఇయర్ టాప్స్. 3 చీరలు కొనువారికి ఒక బ్లవ్స్, ఒక జత ఇయర్‌టాప్స్, కొద్ది స్టాకుగలదు. మీ ఆర్డరును వెంటనే పంపండి. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి. చీరలు నచ్చని యెడల సరియైన పరిస్థితిలో తిరిగి పంపిన ఖరీదు వాపసు చేయబడును.

THE ROYAL STORES (APM6)
Post Box No. 1774. Delhi 6.

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు.- మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు :- రూ 3-50
యువతి :- స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు రూ 3-50.
సంతానము :- గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు రూ 3 50
అమ్మక రహస్యాలు :- వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు. రూ. 6-00
ఉద్యోగదర్శిని :- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ 5-00
ఆత్మజ్ఞానము.- శరీరానంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు రూ 2-50.
పోస్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర

మంచి రహస్యం

గ్లోరియా ద్రవాన్ని, మీ ముఖానికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని, మంచి అందాన్ని వెంటనే తెచ్చును ముఖంలోముడిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును. ఎండకు వచ్చే నలుపును, మొటిమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును వెల రూ 1-75 అన్నిషాపుల్లో దొరకును.

VANITA PRODUCTS ELURU A.P.

న్నాడు. ఎప్పుడూ పరధ్యానంగా ఉండడ మలవాటయింది. ఈ పరిస్థితుల్లో అతడి స్నేహితుడే ఉంటే ఎంతో బావుండేదనిపించింది.

ఒక వారం రోజాలు గడచిపోయింది. ఈ రోజుల్లోనే కృష్ణారావు పనిచేసే ఆఫీసులో అధికారి గదిలో జరిగిన డైలాగు :

తొలగిన స్వర్గం

"మిస్టర్ శర్మా !"

"యస్సర్ !"

"యఫ్ సెక్షన్‌లో జరిగేవని నాకు సంతృప్తి కలిగించలేదు."

"యస్సర్ !"

"ఇంకో మూడు వాల్గుసార్లు చూసి ఫర్దర్ యాక్షన్ తీసుకోండి !"

"యస్సర్ !"

"అతడు టెంపరరీ కాండిడేటుకదా !"

"యస్సర్ !"

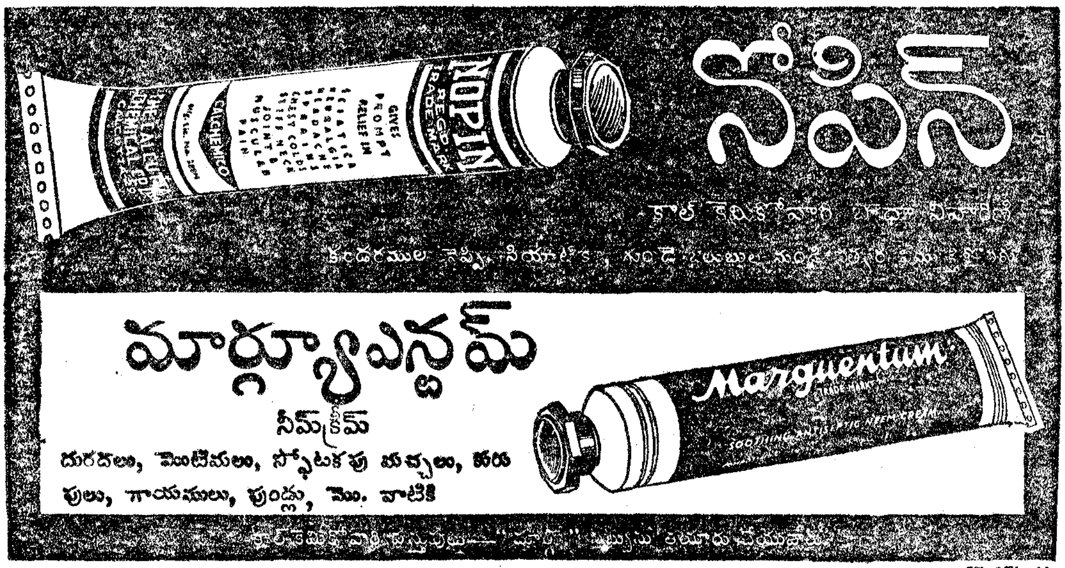

దక్షిణ ఇండియా ఆఫీసు : 5/149, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1.

నేతలో, మన్నికలో పనితనంలో
కొఠారీ మల్లులు
విశిష్టమైనవి లాంగ్‌క్లాత్‌లు కూడా !

...ఎందుకంటే
- కొఠారీ మల్లులు మరియు లాంగ్‌క్లాత్ బట్టల తయారీలో ఉపయోగింపబడిన నూలు ఉత్తమ రకపు కొఠారీ నూలు.
- వాటింతటవే తిరిగే ఆటోమాటిక్ లూములమీద నేసిన బట్ట నేత బాగా ఉంటుంది.

ఎప్పుడూ కొఠారీ మల్లు M-7 మరియు అదే పేరుతో లాంగ్‌క్లాత్ L-1 లేక L-2 అడగండి.

ఈ ట్రేడ్ మార్కుని గమనించండి

తయారుచేసినవారు :
కొఠారీ టెక్స్టైల్స్ లిమిటెడ్
పింగనల్లూరు, కోయంబత్తూరు.
మేనేజింగ్ ఏజెంట్లు :
కొఠారీ & సన్స్, ఓరియంటల్ బిల్డింగ్స్, అర్మీనియన్ స్ట్రీటు, మద్రాసు-1.

ఇదయాక శర్మ మళ్ళీ రావుని పిలిచాడు. "లేదండి నా మాట నమ్మండి! నాకు కొంత అవకాశం ఇవ్వండి నాకు ఆరోగ్యం సరిగా ఉండడంలేదు. అందుకే సరిగా పనిచెయ్యలేకపోతున్నాను. నాకు ప్రపంచంలో ఆధారమైంది ఇదొక్కటే సార్! లేకుంటే నాపని అన్యాయమైపోతుంది!" అన్నాడు. అతడి కళ్లల్లో తిరిగే దైన్యాన్నిచూసి శర్మ మాటాడలేక పోయాడు.

భారంగా ఇంటికెళ్లాడు రావు. ఎవరితో మాటాడ లేదు. ఎనిమిదవంగానే వెళ్లి నడిగి అన్నం పెట్టించుకు తిని నిద్ర పోయాడు.

ఒక శిల్పి భవనం నిర్మిస్తున్నాడు. అతడి దగ్గర కెళ్లి చూశాడు కృష్ణారావు. ఆ శిల్పితనే! తనొక పెద్ద భవనం నిర్మించాడు. ఎంతో అందంగా ఉంది. "ఇదీ నా స్వర్గం"అని ఆ భవనంపై ఒక ఫలకాన్ని చెక్కాడు. ద్వారం ముందు రెండు అందమైన ప్రతిమల్ని సృష్టించాడు. తన నిర్మాణాన్ని విన్నికి చూపిద్దామని సంతోషంతో వెళ్లి ఆమెని తీసుకొచ్చాడు. ఆమె భవనాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆమె ఆశ్చర్యాన్ని చూసి అతడు సంతోషించాడు ఉల్లాసంగా వారా ఇంటిని ప్రవేశించబోయారు. కాని విచిత్రం!! ద్వారం ముందున్న రెండు ప్రతిమలూ వారిద్దరికీ అడ్డం వచ్చినై. వారు పరికించి ఆ ప్రతిమల్ని చూశారు. అవి ప్రతిమలుకావు. ఒకరు కృష్ణారావు నాన్న, ఇంకోరు అమ్మ. భయంగా వాళ్లని చూసి ఇద్దరూ పరుగెత్తారు. వారికి దొరక్కుండా పరుగెత్తి, తప్పించుకుని ఎలాగో భవనాన్ని ప్రవేశించారు. ఈ సారి ఒక పెద్ద స్తంభం వారి దారికి అడ్డంవచ్చింది. వారు దాన్ని దగ్గరికెళ్లి చూశారు. అది స్తంభంకాదు. ఓ పెద్దకలం. అధికారి వాడే అందమైన కలం. దానిలోంచి ఇంక్ ప్రవాహం లాగా వస్తోంది. నల్లని సిరా. ఇద్దరూ ఆ సిరా ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోయారు. విన్ని చెయ్యి తన చేతిలోంచి జారిపోయింది. అతడు మునిగి తేలుతూ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు: "విన్నీ!" సిరా అతణ్ణి పూర్తిగా చుట్టు ముట్టేసింది. నల్లని ఇంకు! దానిలో మునిగి పోయాడు. ఎక్కడో అగాధంలోకి మునిగి పోతున్నాడు. "అన్నయ్యా! రక్షించు" అనరిచాడు. తల పైకెత్తి చూస్తే అన్నయ్య నిర్లిప్తంగా నవ్వుతున్నాడు. అలా నవ్వుతూనే అన్నయ్య మాయ మయ్యాడు. అంధకారం అంతా కారుచీకటి. ఆ అంధకారం లోనే త్రుళ్ళిపడి కృష్ణారావు కళ్లు తెరిచాడు. అప్పటికి అర్థరాత్రి దాటింది. తర్వాత అతనికి నిద్రపట్ట లేదు.

అన్నయ్య దగ్గర్నించి ఎదురుచూసిన జాబు ఆరోజు వచ్చింది. చింపి చూశాడు. అది వదిన వ్రాసింది.

"చిరంజీవి మరిదికి ఆశీర్వాదాలు. నువ్వు మీ అన్నయ్యకు రాసినజాబందింది. ఆయనకి తెలీకుండా ఈజాబు నీకు రాస్తున్నాను. కష్టసుఖాలుంటై గాని మగాళ్లు కదూ. అన్నీ మనసులో దాచుకుంటారు. ఆడదాన్ని కాబట్టి గోడు వెళ్ల బోసుకుంటున్నాను. మరోలా అనుకోకు. నా సంగతి నీకు తెలుసు! మోహమాటం లేదు. మనసులో దాచుకుండేదాన్ని కాదు. నువ్వు రాసిన సంగతి నే నర్థం చేసుకున్నాను. ఏమిటో నాకనిపిస్తుంది మన కష్టాల కంతుండదా అని. మొన్న మా పెద్దాడు చిన్న సైకిలు కావాలని మారాంచేసి గిరికీలు కొడితే, కొనివ్వలేకపోయాను. ఇక పెద్దాడయాక వాడి మనసులోని కోరిక వెలా తీరు

మీ కృషియే దేశానికి సౌభాగ్యం
మీ పొదుపే రక్షణనిధికి మదుపు

కొత్త మర్ఫీ
మోడెల్ టిఎ/టియు 0552
ఆల్ వేవ్ 3 బ్యాండ్ పియానో-కి స్విచ్
ఎసి అండ్, ఎసి/డిసి
*ధర రు. 330/-
ఎక్సైస్ డ్యూటీ సహా అమ్మకం పన్ను మరియు
ఏవైనా ఇతర స్థానిక పన్నులు అదనం

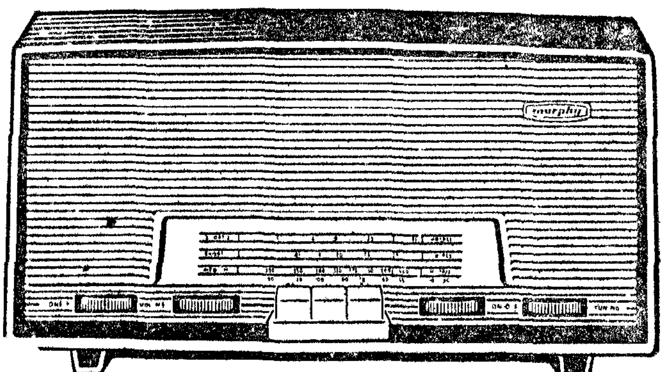

క్రొత్త స్టయిల్ "లాంగ్ లుక్" మర్ఫీ మోడెల్ టిఎ/టియు 0552 విశిష్టమైన పనితనమునకుతోడు మీగృహమునకు అలంకారయుతమైన సొంపు గలిగించుచూ మనోహరమైన వినసొంపులో అగ్రస్థానమును అందుకున్నది. భారతదేశమంతటా మర్ఫీ రేడియో ఘనమైన సుఖానంద జీవితానికి చిహ్నమై యున్నది. మీ గృహంలో అందరికీ ఆనందకరం మర్ఫీ రేడియో వివరాలను ప్రదర్శించమని మీ ప్రియమైన మర్ఫీ వ్యాపారిని నేడే అడగండి

*మహారాష్ట్రలో తప్ప భారతదేశమంతటాగల ధర

murphy radio
మర్ఫీ రేడియో మీ గృహానికి ఆనందాన్నిస్తుంది!

NATIONAL MRI 19863-A

తొలగిన స్వర్గం

స్త్రినా అనిపిస్తుంటే భయం వేస్తోంది నాకు. పాపం ఏ కోర్కె తీర్చలేక పోయినందుకు మాత్రం అత్త గారూ, మామగారూ ఎంతవరకు బాధ్యులు ? వారిని అని కూడా ఏమీ లాభం లేదు. ఇహ మీ అన్నయ్య కూడ్దామంటే, 'ఆయన మూడొందలు సంపా యిస్తున్నారన్నమాటే కాని మా అవసరాలకే సరిపో దాయన సంపాదన. ఉండేదా మహానగర మాయెరి!! ఇళ్ల అద్దెలు విపరీతం. కొనబోతే అంతా కొరివే ! మా సంగతే చూడు. మా చిన్న ఫ్లాట్‌కే యాభై రూపాయలిస్తున్నామా ? మీ అన్నయ్య పై ఖర్చు లకే సుమారో నూట్రూపాయలౌతాయి. పెద్ద ఉద్యోగం గదా ! ఆమాత్రం ఖర్చులు వారికుండక పోవు. అయినా వారి ఖర్చులో ఏమాత్రం తగ్గించ లేను. ఇక పాలూ, పెరుగులకే యాభై దాకా అవు తాయి. ఇంత ఖర్చుపెట్టినా చిట్టిదానికి సరిగా పాలేనా ఉండడంలేదు. ఇంటిసామాన్లూ అవీ యాభై రూపాయలేనా అవుతాయి. మళ్లీ టిఫి న్లేనా తినము. రెండుపూటలా భోజనమే సుమా. వంటచెరుక్కి మరో పాతిక. జీతాలొచ్చిన్నాడూ, కురేవేనా స్పెషల్ అకేషన్స్‌లోనూ మీ అన్నయ్య స్టాఫ్ కంతటికీ టీపార్టీ యిస్తారు. అప్పుడో పాతిక దాకా ఖర్చవుతుంది. ఇలాటివి నెలకి కనీసం ఒహ టన్నా పార్టీ ఉంటుందంటే నమ్మ. ఇన్సూరెన్సుకి నెలకి ముప్పైఆర్రూపాయలు కడతారు. చిల్లర ఖర్చులో నూటాయాభై దాకా ఉంటై. దుబారా ఖర్చులంటే నేను రోజుకి కొనుక్కునే రెండణాల పువ్వులే సుమా ! ఇహ నాకు ఇంటెడు చాకిరీ తప్పదుకదా ! కుర్రాడి కెందుకీ యిబ్బందులన్నీ రాయాలనుకుంటూనే రాసేశాను. ఏమీ అనుకోకు. వీలైతే యిక్కడి కోసారిరొచ్చి మీ అన్నయ్యతో మాట్లాడి వెళ్ళు. మాకే యిబ్బందిగా ఉంది. నీక్కావలసిన సదుపాయాలు కలిగించగలనని నాకేమీ నమ్మకంలేదు. నీవే ఆలోచించుకో ! మంచి చెడ్డలు తెలిసినవాడివే కదా ! నీకు తోచింది మనస్ఫూ ర్తిగా చెయ్యి. చిట్టి, వెంకట్ నీకు టాటా చెప్పారు.

ఇట్లు, మీ వదిన
సుందరి.

ఈ ఉత్తరం చదువుకుని కృష్టారావు అస హ్యించుకున్నాడు. అన్నయ్యే రాయించాడా ఈ ఉత్త రాన్ని ? తనకి డబ్బు కావాలనుకున్నదా వదిన ? నైతిక సహాయం కావాలని తను రాస్తే ఆడిట్‌కి పంపించినట్టు ఏంటిటా పద్దులు రాయటం ? పైగా మూడొందల అంటూనే అయిదొందలకి లెక్క చూపిందే! వదిన మంచి ఘటికురాలు ! ఎంత అవస్థ పడుతోంది పాపం ! అనుకున్నాడు వెగటుగా.

కృష్టారావు గుండె దిటవు చేసుకున్నాడు. తన ఆశయాలకు తిలోదకాలు ఇచ్చుకోడానికి అతడి మన సొప్పలేదు. అతడేమీ హీరోదాత్తుడు కాదు. అయినా అతడికి ఓ మనస్సంటూ ఉంది. దానికి కావలసిన మంచి చెడ్డలు తెలుసును. అంచేత అతడో నిర్ణ యానికి వచ్చాడు. తానో గట్టి ఉద్యోగం చూసు కోవాలి. అందాకా యిప్పుడున్నదే పనికొస్తుంది. అంచేత కాస్త శ్రద్ధగా దీన్ని నిలబెట్టాలి. పెళ్లిని ఏ పరిస్థితుల్లోనూ వాయిదా వేయరాదు. ఆలస్యం అమృతం విషం. అంత దాకా పరిస్థితులు వస్తే వేరే కాపురం పెట్టొచ్చు ననుకున్నాడు.

సాహసించి, ప్రపంచాన్నెదిరించి, ముక్కుపచ్చ లయినా సరిగా ఆరని కృష్ణారావు విష్ణుప్రియను గుళ్లో పెళ్లి చేసుకున్నాడు.

పాఠక మహాశయులారా ! మీ రిలా జరుగుతుందని ముందుగానే వూహించారు కదూ ! కాని ఇది కూడా వినండి :

రెండోరోజు ఆఫీసుకెళ్తే తన టేబిల్‌పై ఓ నోట్ ఉంచి వెళ్లిపోయాడు ప్యూన్. దానిలో ఇలా ఉంది : "ఎఫ్ సెక్షన్ తాత్కాలిక గుమాస్తా వై. కృష్ణారావు ఎన్ని వార్నింగులన్నైనా లెక్క చేయక తన ఉద్యోగధర్మాన్ని సరిగా నిర్వర్తించ నందుకు అతణ్ణి ఉద్యోగంలోంచి తొలగించడ మైనది." ★

చదువళ్ళావ - బి. వి. సత్యమూర్తి